

9 Απριλίου 2019

Αριθμ. Πρωτ.: 246630/17762/2019

Πληροφορίες: κα Άννα Βαβουγιού (τηλ.:2131306733)

ΕΦΚΑ / ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

1.ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ

2. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΟΠΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

45444 Ιωάννινα

Θέμα: Ασφαλιστική εκκρεμότητα της κυρίας ***

Αξιότιμοι κύριοι,

Ο Συνήγορος του Πολίτη στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του κατά το άρ. 103 § 9 του Συντάγματος και το ν.3094/2003 εξετάζει αναφορά της κυρίας *** σχετικά με την υπηρεσία σας.

Η αναφερομένη διαμαρτύρεται και ζητά την παρέμβασή μας, καθώς, όπως ισχυρίζεται με ενέργειες σας και χωρίς τη συνδρομή δικής της υπαιτιότητα έχει απολέσει το συνταξιοδοτικό δικαίωμά της.

Ειδικότερα, και σύμφωνα με όσα έχουν τεθεί υπόψη της Αρχής η υπόθεση για την οποία έχει ζητηθεί η διαμεσολάβησή μας έχει ως ακολούθως.

1. Ιστορικό της Υπόθεσης

Με την υπ' αρ. 19/20-8-2009 Απόφασή σας η αναφερομένη στην Αρχή εντάχθηκε, από 24-4-2009, στην προαιρετική ασφάλιση ως μακροχρόνια άνεργη για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος (Πρόγραμμα ΛΑΕΚ του ΟΑΕΔ).

Στην εν λόγω απόφασή σας μεταξύ των άλλων, αναφέρετε ότι η ενταχθείσα στο πρόγραμμα κυρία *** έχει 3204 ημέρες ασφάλισης στο κλάδο συντάξεων του τ. ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Με την ολοκλήρωση του προγράμματος και τη συμπλήρωση των ηλικιακών προϋποθέσεων η

ενδιαφερομένη σας κατέθεσε την υπ. αρ. πρωτ. 8544/18-4-2016 αίτηση για χορήγηση σύνταξης. Η υπηρεσία σας, ελέγχοντας εκ νέου τον ασφαλιστικό χρόνο, για την κανονική ασφάλιση της ενδιαφερομένης, τον εκτιμά σε 2854 και όχι 3204, όπως είχε διαπιστώσει με την Απόφαση με την οποία εντάχθηκε στο πρόγραμμα προαιρετικής ασφάλισης του ΛΑΕΚ. Ακολουθεί η υπ αρ. πρωτ. 870/21-5-2-1018 απορριπτική, στο συνταξιοδοτικό αίτημα, απόφαση του Υποκαταστήματός σας. Σημειωτέον ότι στα ασφαλιστικά στοιχεία της εκδοθείσας απορριπτικής Απόφασης αναφέρεται ως κανονική ασφάλιση 2899 ημέρες ασφάλισης. Κατά της απόφασης αυτής ασκήθηκε η υπ' αρ.16414/11-9-2018 ένσταση επί της οποίας εκκρεμεί η έκδοση απόφασης.

Των ανωτέρω έχει προηγηθεί η υπ αριθμ. Μ/1/9-3-2018 Απόφαση, με την οποία έχει ακυρωθεί η υπ αρ. 19/20-8-2009 Απόφαση, με την οποία είχατε εγκρίνει και εντάξει τη κυρία *** στην προαιρετική ασφάλιση. Περαιτέρω έχει τεθεί υπόψη του Συνηγόρου του Πολίτη η ασκηθείσα από την ενδιαφερομένη Ε/12/30-3-2018 ένσταση, κατά της ανωτέρω Ακυρωτικής Απόφασης αλλά και η υπ αρ. 207/Συν 21^η /13/6/2018 σχετική απορριπτική της ένστασης Απόφαση της ΤΔΕ.

Κατόπιν όσων συνοπτικά σας έχουμε αναφέρει, θα θέλαμε να προβούμε σε κάποιες επισημάνσεις οι οποίες εκτιμούμε ότι αξίζουν να τύχουν της προσοχής σας.

2. Επισημάνσεις του Συνηγόρου του Πολίτη – Νομικό Πλαίσιο

Από όσα γνωρίζουμε υπάρχουν τουλάχιστον τρεις διαφορετικές καταμετρήσεις του πραγματικού ασφαλιστικού χρόνου της κυρίας ***. Η αρχική, βάσει της οποίας κάνατε αποδεκτό το αίτημά της για υπαγωγή στην προαιρετική ασφάλιση, η οποία ανέρχεται σε 3204 ημέρες πραγματικής ασφάλισης και ακολούθως η ανακεφαλαίωση η οποία ακολούθησε το συνταξιοδοτικό αίτημα της, σύμφωνα με την οποία ο ασφαλιστικός χρόνος ανέρχεται σε 2854 ημέρες ασφάλισης, ενώ στη υπ αρ 870/23-5-2018 αλλά και στην υπ αρ 207/Συν21η /13/6/2018 απόφαση της ΤΔΕ, αναφέρεται ως πραγματικός ασφαλιστικός χρόνος οι 2899 ημέρες ασφάλισης.

Στην προαναφερομένη υπ αρ 207/Συν21η /13/6/2018 απόφαση της ΤΔΕ, με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση κατά της Απόφασης της Ακύρωσης της Υπαγωγής στην Προαιρετική Ασφάλιση, και με δεδομένο ότι, στο πλαίσιο του κράτους δικαίου δεν είναι ανεκτή η χωρίς κανένα χρονικό περιορισμό ανάκληση από τη διοίκηση των ευμενών διοικητικών πράξεων, σχετικά με την ανάκληση ή όχι της υπ αρ. 9/20-6-2009 Απόφασης, γίνεται αναφορά στο ζήτημα του ευλόγου χρόνου. Στην Απόφασή σας αναφέρεται λοιπόν ότι «.. κρίνεται πάντοτε ανάλογα με το είδος, τις συνθήκες και τις συνέπειες της ανακαλούμενης διοικητικής πράξης».

Εν τούτοις, στη συνέχεια, φαίνεται να εκτιμήθηκαν τα ανωτέρω μονοδιάστατα, και όχι όπως επιβάλλουν οι αρχές της χρηστής διοίκησης, της επεικειάς, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου, η οποία, υπό προϋποθέσεις αξιώνει τη διατήρηση της ισχύος της ευμενούς για τον καλόπιστο διοικουμένο διοικητικής πράξης, αλλά και η νομολογία η οποία είναι σταθερά αποτρεπτική στην δυσμενή μεταβολή των συνθηκών μετά την πάροδο 5ετίας, όπως συμβαίνει στην περίπτωση που εξετάζουμε. Στις εκδοθείσες από την υπηρεσία σας Αποφάσεις, δεν υπάρχει αναφορά για συνδρομή δόλου στο πρόσωπο της ενδιαφερομένης, εντούτοις, εις βάρος της υπάρχει μεγάλη ανατροπή, μη δυνάμενη λόγω της ηλικίας της να τη διαχειριστεί ή να την αποκαταστήσει με εξασφάλιση επί πλέον ημερών ασφάλισης.

Στο σημείο αυτό χρειάζεται να επισημανθεί ότι σύμφωνα με τον Α.Ν. 261/1968 ο οποίος αναφέρεται στον χρόνο ανακλήσεως **παράνομων** διοικητικών πράξεων,

«1. Ατομικαί διοικητικαί πράξεις, εκδοθείσαι κατά παράβασιν νόμου, ανακαλούνται υπό της Διοικήσεως ελευθέρως και άνευ οιασδήποτε δια το Δημόσιον συνεπείας, εντός ευλόγου από της εκδόσεως αυτών χρόνου.

Επιφυλασσομένων των ειδικώς, άλλως οριζουσών, διατάξεων της κειμένης νομοθεσίας, χρόνος, ήσων της 5ετίας τουλάχιστον από της εκδόσεως των κατά τα άνω ανακλητέων πράξεων, εν ουδεμιά περιπτώσει δύναται να θεωρηθή ως μη εύλογος προς ανάκλησιν, ανεξαρτήτως τυχόν κτήσεως υπό τρίτων βάσει αυτών οιοσδήποτε δικαιώματος».

Περαιτέρω σύμφωνα με την πάγια νομολογία του ΣΤΕ, επιτρέπεται ανάκληση των παράνομων ευμενών διοικητικών πράξεων εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, που προσδιορίζεται στην πενταετία, ακόμη και αν οι εν λόγω πράξεις χαρακτηρίζονται από τις σχετικές διατάξεις ως οριστικές ή ανέκκλητες (ΣΤΕ 2403/1997, 2721/2009, 540/2014).

Ενδεικτικά, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. **2721/2009** Απόφαση του ΣΤΕ,

«οι παράνομες διοικητικές πράξεις, όπως είναι οι συνταξιοδοτικές αποφάσεις που εκδόθηκαν παρά την αντικειμενική ανυπαρξία των νομίμων προϋποθέσεων απονομής της συντάξεως, ανακαλούνται σε κάθε περίπτωση (δηλαδή, και αν ακόμη δεν συνέτρεξε υπαιτιότητα του ενδιαφερομένου ως προς την έκδοσή τους) εντός ευλόγου χρόνου, ο οποίος κρίνεται εκάστοτε αναλόγως των συνθηκών της συγκεκριμένης περιπτώσεως και ο οποίος, πάντως, ελλείψει ρητής αντίθετης διατάξεως, δεν μπορεί να είναι μικρότερος των πέντε ετών από την έκδοση της ανακλητέας πράξεως, σύμφωνα με το άρθρο μόνο του αν.ν. 261/1968 (Α' 12)».

Επίσης σύμφωνα με την υπ. αριθμ. **540/2014** Απόφαση του ΣΤΕ,

« [...]Λαμβανομένου δε υπόψη ότι η ανάκληση των πιο πάνω συνταξιοδοτικών αποφάσεων με την 5726/1998 απόφαση του Διευθυντή του Τ.Ε.Β.Ε. έγινε κατόπιν παρέλευσης δεκαέξι και οκτώ περίπου ετών, αντιστοίχως, από την έκδοση των αποφάσεων αυτών, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση έγινε δεκτό ότι η ανάκλησή τους εν προκειμένω έλαβε χώρα μετά την πάροδο εύλογου χρόνου, εντός του οποίου ήταν επιτρεπτή, κατά το άρθρο μόνο του α.ν. 261/1968, διότι, κατά το δικάσαν δικαστήριο, **ο εύλογος χρόνος στη συγκεκριμένη περίπτωση, λόγω της φύσης των πιο πάνω πράξεων ως συνταξιοδοτικών και αναγκαίων για τον βιοπορισμό του ασφαλισμένου μετά τη διακοπή του επαγγέλματός του, δεν θα έπρεπε να υπερβεί την πενταετία.**»

Σημειωτέον ότι, στην περίπτωση που εξετάζουμε από την έκδοση της διοικητικής πράξης έως την ανάκλησή της έχουν περάσει 9 χρόνια, και κατά τη θέση μας δύσκολα μπορεί να γίνει επίκληση δημοσίου συμφέροντος που επιβάλλει την ανάκλησή της, πέραν της πενταετίας, καθώς σε περιπτώσεις όπως αυτή της***, όπου δεν αναγνωρίζεται, για τυπικούς κυρίως λόγους, χρόνος ασφάλισης, με συνέπεια την στέρηση απορρεόντων από αυτόν δικαιωμάτων, όπως η, άμεση ή μεσοπρόθεσμη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, η έννοια του δημόσιου συμφέροντος, συγκλίνει με το συμφέρον της θιγομένης. Εξάλλου η ηλικία της συγκεκριμένης ασφαλισμένης θεωρούμε ότι συνηγορεί υπέρ της εξαντλήσεως υπέρ αυτής από τη Διοίκηση, των επιταγών της αρχής της επιείκειας, ως εκδήλωση της αρχής της χρηστής διοίκησης.

Όπως δε χαρακτηριστικά αναφέρει ο καθηγητής Άγγελος Στεργίου για την αρχή της χρηστής διοίκησης,

«Μια αρχή του διοικητικού δικαίου που εφαρμόζεται πιο έντονα στο κοινωνικό – ασφαλιστικό δίκαιο είναι η αρχή της χρηστής διοίκησης. Η ανάγκη εφαρμογής της εν λόγω αρχής με μεγαλύτερη επίταση στο πεδίο της κοινωνικής ασφάλισης σε σχέση με άλλους κλάδους του δημοσίου δικαίου οφείλεται στον ειδικό χαρακτήρα των αναπτυσσομένων στο εν λόγω πεδίο έννομων σχέσεων μεταξύ του ασφαλισμένου και του ασφαλιστικού φορέα, Ο κοινωνικός χαρακτήρας του θεσμού επιβάλλει την αντιμετώπιση του ασφαλισμένου με τη μέγιστη δυνατή επιείκεια. Εν όψει της πολυπλοκότητας των κοινωνικό - ασφαλιστικών ρυθμίσεων με τις οποίες εκδηλώνεται η ιδιαίτερη μέριμνα του Κράτους υπέρ κατηγοριών προσώπων που έχουν ανάγκη αυξημένης κοινωνικής προστασίας, γεννάται, σύμφωνα με την αρχή της χρηστής διοίκησης, η υποχρέωση των ασφαλιστικών οργάνων να υιοθετούν τη λιγότερο επαχθή ερμηνεία για τους ασφαλισμένους. Με άλλα λόγια, οι αμφιβολίες θα πρέπει να τέμνονται με βάση την επιείκεια υπέρ του ασφαλισμένου. Γενικά, η εντονότερη εφαρμογή της χρηστής διοίκησης στην έννομη σχέση της κοινωνικής ασφάλισης

εμφανίζεται ως αρχή της εύνοιας του ασφαλισμένου. Ειδικότερα, σύμφωνα με την αρχή της χρηστής διοίκησης, τα ασφαλιστικά όργανα θα πρέπει να ασκούν τις αρμοδιότητές τους κατά το επικρατούν περί δικαίου αίσθημα, έτσι ώστε να αποφεύγονται οι ανεπιεικείς, απλώς δογματικές ερμηνευτικές εκδοχές¹, καθώς επίσης να επιδιώκεται η προσαρμογή των διατάξεων προς τις επικρατούσες κοινωνικές συνθήκες και απαιτήσεις»²

Περαιτέρω χρειάζεται να σημειωθεί ότι, **σύμφωνα με την αρχή της τυπικής ασφάλισης**, η οποία αποτελεί γενική αρχή του ασφαλιστικού δικαίου και αποτελεί έκφανση της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του πολίτη, μετά την πάροδο μακρού, κατ' εύλογη κρίση, χρόνου και μάλιστα κατά την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου, η ακύρωση της ιδιότητας του ασφαλισμένου, που αναγνωρίστηκε σύμφωνα με όσα έχουν πιο πάνω εκτεθεί, αντίκειται στην αρχή της χρηστής διοίκησης. Κατά την ως άνω αρχή, είναι σεβαστές οι πραγματικές καταστάσεις που δημιουργούν δικαιώματα υπέρ των διοικουμένων και οι οποίες προκύπτουν με την ανοχή και τη σύμπραξη της Διοίκησης, εφ' όσον δεν αντιβαίνουν στη δημόσια τάξη και δεν δημιουργήθηκαν με δόλια ενέργεια του διοικουμένου. Η αρχή, όμως, της τυπικής ασφάλισης κάμπτεται στην περίπτωση ρητής αντίθετης διάταξης ή διάταξης από το περιεχόμενο της οποίας σαφώς συνάγεται ότι δεν είναι ανεκτή, στα θέματα που αυτή ρυθμίζει, η εφαρμογή της γενικής αυτής αρχής³.

¹ Οι υπογραμμίσεις δικές μας

² Άγγελου Στεργίου, «Οι γενικές αρχές του δικαίου κοινωνικής ασφάλισης», Εφημερίδα Διοικητικού Δικαίου, Ιούλιος – Αύγουστος 2011, σελ. 511, 512, Εκδόσεις Σάκκουλα.

³ Βλ. Σ.τ.Ε. 2715/2008, 524/2006, 1668/2003, 671/1997, 480/211 κ.ά.

Βλ. επίσης και την υπ' αριθμ. **1371/2017** Απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, στην οποία, μεταξύ άλλων αναφέρεται ότι,

« Κατά την αρχή της τυπικής ασφάλισης, η οποία αποτελεί έκφανση της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του πολίτη στο χώρο του ασφαλιστικού δικαίου, θεμελιούμενη στη συνταγματική αρχή του κράτους δικαίου (βλ. Ολομ. Ελ. Συν. 110/2001, 2702/2006), αν ο ασφαλισμένος κατέβαλε τακτικά τις εισφορές του προς τον ασφαλιστικό οργανισμό, θεωρώντας τον εαυτό του «καλή τη πίστει» ως υπαγόμενο στην ασφάλιση αυτού, ο δε οργανισμός εισέπραττε ανεπιφύλακτα τις εισφορές αυτές, η μετά πάροδο μακρού (κατ' εύλογη κρίση) χρόνου - και μάλιστα κατά την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου - αμφισβήτηση από τον ασφαλιστικό οργανισμό της κατά τα ανωτέρω αναγνωρισθείσας ιδιότητας του ασφαλισμένου, συναφώς δε και του συντάξιμου του χρόνου υπηρεσίας ή εργασίας του, αντίκειται στην αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης και της χρηστής διοίκησης. Κατά τις αρχές αυτές, είναι σεβαστές οι πραγματικές καταστάσεις που δημιουργούν δικαιώματα υπέρ των διοικουμένων και οι οποίες προκύπτουν με τη σύμπραξη ή την ανοχή της Διοίκησης, εφόσον δεν αντιβαίνουν στη δημόσια τάξη και δεν δημιουργήθηκαν με δόλια ενέργεια του διοικουμένου (βλ. και άρθρα 9 του α.ν. 247/1969 και 7 παρ. 1 του π.δ. 258/2005, με τα οποία αναγνωρίζονται, με ρητή νομοθετική ρύθμιση, ως συντάξιμοι οι χρονικές περίοδοι κατά τις οποίες ο ασφαλισμένος υπήχθη, εσφαλμένως μεν πλην καλοπίστως, καταβάλλοντας τις σχετικές εισφορές, στην ασφάλιση του ΙΚΑ και του ΟΑΕΕ, αντιστοίχως). Πλην όμως, η αρχή της τυπικής ασφάλισης κάμπτεται σε περίπτωση ρητής περιί του αντιθέτου διάταξης ή διάταξης από το περιεχόμενο της οποίας σαφώς συνάγεται ότι δεν είναι ανεκτή, στα θέματα που αυτή ρυθμίζει, η εφαρμογή της πιο πάνω γενικής αρχής (βλ. Ελ. Συν. Ολ. 110/2001, 2702/2006, ΣτΕ 1983/1991, 1668/2003, 3052/2007 κ.ά.). Ως ρητή δε περί του αντιθέτου διάταξη νοείται η ρύθμιση με την οποία απαγορεύεται ή σαφώς συνάγεται ότι αποκλείεται η αναγνώριση ως συντάξιμου του παρασχεθέντος χρόνου εργασίας ή υπηρεσίας, όπως συμβαίνει στις περιπτώσεις του χρόνου εργασίας στο Δημόσιο κάποιου που έχει λυθεί η υπαλληλική του σχέση λόγω αμετάκλητης

Είναι θεωρούμε πρόδηλο και δεν χρειάζεται οποιαδήποτε περαιτέρω τεκμηρίωση, ότι η συγκεκριμένη περίπτωση που ερευνούμε αποτελεί ενδεικτικό παράδειγμα επί του οποίου τυγχάνει εφαρμογής η προαναφερόμενη γενική, νομολογιακά τεκμηριωμένη, αρχή του δικαίου, καθώς «...είναι σεβαστές οι πραγματικές καταστάσεις που δημιουργούν δικαιώματα υπέρ των διοικουμένων και οι οποίες προκύπτουν με την ανοχή και τη σύμπραξη της Διοίκησης, εφ' όσον δεν αντιβαίνουν στη δημόσια τάξη και δεν δημιουργήθηκαν με δόλια ενέργεια του διοικουμένου...»

3. Παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη – Πρόταση για επανεξέταση της υπόθεσης

Λαμβάνοντας όλα τα ανωτέρω υπόψη του ο Συνήγορος του Πολίτη εκτιμά ότι με βάση την αρχή της νομιμότητας και της χρηστής διοίκησης θα πρέπει η συγκεκριμένη υπόθεση να επανεισαχθεί, με νέα εισήγηση, όσον αφορά την υπ αρ. Ε/12/30-3-2018 αίτηση θεραπείας της *** την οποία είχε ασκήσει κατά της υπ αρ. Μ /1/9-3-2018 Απόφασης Ακύρωσης Προαιρετικής, προς κρίση στην ΤΔΕ, η οποία είναι το μόνο αρμόδιο όργανο να την ανακαλέσει η να την τροποποιήσει.

Όπως ρητά ορίζει ο Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας στο άρθρο 21 παρ. 1 «αρμόδιο για την ανάκληση ατομικής διοικητικής πράξης όργανο είναι εκείνο που την εξέδωσε ή που είναι αρμόδιο για την έκδοσή της», η διάταξη δε αυτή δεν διακρίνει μεταξύ ατομικών και συλλογικών οργάνων. Επισημαίνεται δε ότι δεν προβλέπεται στην κείμενη νομοθεσία διαφοροποίηση ως προς τη δυνατότητα ανάκλησης αποφάσεων των Τ.Δ.Ε. Συνεπώς, και οι Τ.Δ.Ε. μπορούν να ανακαλούν τις αποφάσεις τους, και μάλιστα ακόμη και στις περιπτώσεις που έχει ασκηθεί προσφυγή, μέχρι την πρώτη συζήτησή της στο δικαστήριο.

Στο θεμέλιο της ανακλητικής εξουσίας της διοίκησης για τέτοιου είδους πράξεις βρίσκεται η αρχή της νομιμότητας αλλά και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου. Εφόσον διαπιστωθεί ότι πράξη που εξέδωσε, και μάλιστα όταν αυτή είναι δυσμενής, δεν

ποινικής καταδίκης ή το χρονικό διάστημα της αργίας τού μετέπειτα αμετακλήτως καταδικασθέντος ποινικώς υπαλλήλου (άρθ. 11 παρ. 7 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα - π.δ. 169/2007) ή ο χρόνος εργασίας στο δημόσιο τομέα συνταξιούχου του Δημοσίου, ο οποίος αναγνωρίζεται ως συντάξιμος μόνο υπό την προϋπόθεση της αναστολής καταβολής της σύνταξης (άρθ. 58 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα) ή ο χρόνος υπηρεσίας που διανύθηκε μετά τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας (άρθ. 11 παρ. 10 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα). Στην έννοια της ρητής περί του αντιθέτου διάταξης δεν εμπίπτει η περίπτωση κατά την οποία προηγήθηκε εσφαλμένη υπαγωγή του ασφαλισμένου στην ασφάλιση φορέα, για τον οποίο δεν συγκέντρωνε τις νόμιμες προϋποθέσεις. Στην περίπτωση αυτή τυγχάνει εφαρμογής η αρχή της τυπικής ασφάλισης και επομένως ο διανυθείς χρόνος ασφάλισης, συντρεχουσών και των λοιπών προϋποθέσεων της τυπικής ασφάλισης, πρέπει να αναγνωρισθεί ως συντάξιμος».

ανταποκρίνεται πλήρως στο κοινό περί δικαίου αίσθημα, έχει την δυνατότητα να την ανακαλέσει, αποκαθιστώντας έτσι την έννομη τάξη. Ας σημειωθεί δε ότι η ανακλητική αυτή εξουσία της ΤΔΕ δεν επηρεάζεται από την άσκηση προσφυγής εναντίον της ή, από την άλλη πλευρά, από την οριστικοποίηση της πράξης λόγω εκπνοής της προθεσμίας άσκησης των ενδίκων μέσων.⁴

Σε κάθε περίπτωση πάντως και για την πληρέστερη ενημέρωσή σας θα θέλαμε να θέσουμε υπόψη σας ότι, σύμφωνα και με την υπ αριθμ. 429/2009 Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους

«.. Η ευχέρεια αυτή της διοίκησης να επανέλθει οίκοθεν, η κατόπιν αιτήσεως, επί οριστικής κριθείσης υποθέσεως, δρα ανεξάρτητα του γεγονότος ότι κατά της οριστικής αποφάσεως χωρεί προσφυγή του ενδιαφερομένου ενώπιον δικαστηρίου, δυναμένου να ακυρώσει ή να τροποποιήσει την απόφαση αυτή. Μάλιστα, η αρχή αυτή δεν κάμπτεται ούτε σε περίπτωση που έχει ήδη εκδοθεί επί της διαφοράς απόφαση του διοικητικού πρωτοδικείου.

Σε ανάκληση υπόκεινται και οι επί ενστάσεων εκδιδόμενες αποφάσεις των ΤΔΕ, ως προ την οποία θα πρέπει να ισχύσουν τα ανωτέρω αναφερόμενα..»

Τελειώνοντας θα θέλαμε να αναφέρουμε ότι στη συγκεκριμένη υπόθεση, ο Συνήγορος του Πολίτη δεν θέλησε, ούτε άλλωστε ανήκει στις αρμοδιότητές του, να πάρει το μέρος της μιας ή της άλλης πλευράς. Αντίθετα, καθώς από τη διερεύνηση όλων των παραμέτρων του προβλήματος προέκυψε ότι παραμένουν εύλογα ερωτήματα για την ορθότητα, άρα και νομιμότητα, της κρινόμενης με αρ. 207/Συν. 21^η /13-6-2018 Απόφασης της ΤΔΕ, ζητά την επανεξέταση της υπόθεσης, μετά από τον απαιτούμενο ενδελεχή έλεγχο όλων των διαθέσιμων στοιχείων και όσων ζητημάτων έχουν τεθεί, με το παρόν έγγραφο, από την Αρχή.

Έτσι, με την υιοθέτηση της παραπάνω πρότασης της Αρχής, θεωρούμε ότι θα διευθετηθεί το πρόβλημα οριστικά στη βάση των αρχών της χρηστής διοίκησης, της νομιμότητας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου, που αποτρέπουν τον αιφνιδιασμό του, όπως ακριβώς έχει συμβεί στην περίπτωση που εξετάζουμε, καθώς, μολονότι υπήρχε η απόλυτα δικαιολογημένη προσδοκία της συνταξιοδοτικής παροχής, έχει θιγεί το δικαίωμά σε αξιοπρεπή διαβίωση και κάλυψη των στοιχειωδών βιοτικών αναγκών.

⁴ Βλ. Π. Δαγτόγλου, «Γενικό Διοικητικό Δίκαιο», Εκδ. Α. Σάκκουλα, Αθήνα – Κομοτηνή, 1997, σ. 321. Σύμφωνα με τον συγγραφέα, **«Η βασική αυτή υποχρέωση της διοικήσεως προς αποκατάσταση της νομιμότητας υπάρχει ανεξαρτήτως προσφυγής του θιγομένου ιδιώτη και παραμένει υφιστάμενη και μετά την πάροδο προθεσμίας της αιτήσεως ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας»**

Αναμένοντας τις απόψεις σας επί των ανωτέρω, καθώς επίσης και τις ενδεχόμενες ενέργειές σας, σας ευχαριστούμε ιδιαίτερα εκ των προτέρων για τη συνεργασία και παραμένουμε πάντοτε στη διάθεσή σας για κάθε περαιτέρω πληροφορία ή διευκρίνιση.

Με εκτίμηση

Γιάννης Σ. Κωστής
Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη

Κοινοποίηση:
